

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Șchiopu Ilie, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani din 07 octombrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Șchiopu Ilie Boris, născut la 02 august 1989,
originar și domiciliat în r-nul Drochia, s. Ochiul Alb.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 01.12.2014 – 07.10.2015 (prima instanță);
2. 10.11.2015 – 30.03.2016 (instanța de apel);
3. 10.06.2016 – 02.11.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 07 octombrie 2015, Șchiopu Ilie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și art. 179 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în baza:

- art. 287 alin. (3) Cod penal, sub formă de 3 ani închisoare;
- art. 179 alin. (1) Cod penal, sub formă de 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni.

Conform art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru un termen de probațiune de 4 ani.

Acțiunea civilă intentată de către partea vătămată Tabaranu Vitali a fost admisă în principiu, în partea încasării prejudiciului material, lăsându-se ca asupra cuantumului acestuia să se expună instanța în ordinea procedurii civile, totodată fiind dispusă încasarea de la Șchiopu Ilie în beneficiul părții vătămate Tabaranu Vitali, prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei.

Corpus delict – pistolul de model PM (Pistol Makarov) nr. CH 4135, utilizat la săvârșirea infracțiunii, a fost dispus să fie trecut forțat și gratuit în proprietatea statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Șchiopu Ilie, în noaptea spre 28 aprilie 2014, aproximativ pe la ora 01.00, conducând automobilul de model „Opel Combo”, cu n/î DR AW 856, a staționat la ieșirea din satul Mihăileni, raionul Rîșcani, dinspre satul Ochiul Alb, raionul Drochia.

În acest timp, lângă el s-a oprit automobilul de model „Opel Astra”, cu n/î DB AG 102, din care a coborât locuitorul satului Mihăileni, raionul Rîșcani, Tabaranu Vitali. Ultimul, apropiindu-se de automobilul „Opel Combo”, l-a întrebat pe Șchiopu Ilie, dacă nu are nevoie de ajutor.

Șchiopu Ilie, a început să-l înjure pe Tabaranu Vitali cu cuvinte necenzurate, după ce, coborînd de la volanul automobilului său, acționînd fără nici un motiv, încălcînd grosolan ordinea publică, intenționat l-a lovit pe ultimul cu pumnul în regiunea feței.

Prelungind acțiunile sale grosolane intenționate, îndreptate spre încălcarea regulilor sociale și morale de convețuire în societate, Șchiopu Ilie, după ce Tabaranu Vitali a opus rezistență, a scos un pistol de model „Makarov”, cu numărul CH 4135, pe care-l deținea legal și a efectuat din el o împușcătură în aer.

Continuîndu-și acțiunile sale, îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice, Șchiopu Ilie, l-a lovit de cîteva ori cu mînerul pistolului pe Tabaranu Vitali în regiunea capului, după ce, a efectuat cîteva împușcături din arma de foc în direcția automobilului de model „Opel Astra”, deteriorîndu-l.

Tot el, în aceleași împrejurări, continuîndu-și acțiunile sale, intenționat a deschis ușa șoferului a automobilului de model „Opel Astra”, cu n/î DB AG 102, cu care se deplasa Tabaranu Vitali și fără consimțămîntul acestuia, a pătruns ilegal în salonul automobilului, de unde, fără acordul lui Tabaranu Vitali, a scos cheile din contactul aprinderii.

Prima instanță a calificat acțiunile lui Șchiopu Ilie în baza:

- art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, cu aplicarea armei;

- art. 179 alin. (1) Cod penal, pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei fără consimțămîntul acesteia.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Avocații Gheorghiu Igor și Spînu Oleg în numele părții vătămate Tabaranu Vitali, solicitînd casarea sentinței în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admise pretențiile civile cu caracter material, precum și a prejudiciului moral estimat la 200 000 lei.

3.2. Inculpatul Șchiopu Ilie, solicitînd casarea sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat, invocînd că:

- lipsesc probele ce i-ar demonstra incontestabil vinovăția în fapta incriminată, or potrivit martorilor Babără Roman, Fornea Mihaela și Mandalac Denis, pe care i-a avut în calitate de pasageri, inițiatorul conflictului a fost nu el, ci Tabaranu Vitali, instanța greșit a conchis că salonul automobilului pretinsei victime cade sub incidența noțiunii de domiciliu, fapt ce în opinia sa a dus la condamnarea lui ilegală pe art. 179 alin. (1) Cod penal, ținând cont de faptul, că potrivit Codului civil noțiunea domiciliului persoanei fizice include locul unde aceasta își are locuința statornică sau principală.

- în latura civilă, lipsesc împuternicile avocatului Gheorghiu Igor de a formula cereri de încasare a prejudiciului moral din numele lui Tabaranu Vitali, respectivele împuterniciri nefiind consemnate pe verso mandatului de participare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016 a fost respins apelul inculpatului ca nefondat, iar apelul declarat de avocați în numele părții vătămate a fost admis, casată parțial sentința în latura civilă și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea civilă intentată și dispusă încasarea în beneficul părții vătămate din contul lui Șchiopu Ilie, prejudiciul moral în mărime de 20000 lei, cheltuielile de asistență juridică de 15000 lei, precum și a serviciilor poștale de 33 lei, în total suma de 35033 lei, în rest, dispozițiile sentinței privind admiterea în principiu a acțiunii civile în partea prejudiciului material a fost menținută.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță pe parcursul judecării cauzei penale, a respectat normele legislației procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală și completă a cauzei penale cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal, în limita învinuirii formulate în rechizitoriu, cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt și constatarea certă a aspectelor de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate de către organul de urmărire penală, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, utilității, veridicității, concludenței și coroborării reciproce conform art. 100-101 Cod de procedură penală.

Deși în cadrul judecării cauzei în prima instanță și în ordine de apel inculpatul Șchiopu Ilie a negat comiterea faptelor imputate, invocând legitima apărare de comportamentul agresiv a părții vătămate Tabaranu Vitali, instanța de apel a reținut că vinovăția lui și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate pe caz, ce au fost cercetate în prima instanță, fiind suplimentar verificate și de către instanța de apel, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Tabaranu Vitali, declarațiile martorilor Fornea Mihaela, Mandalac Denis, Babără Roman, Șchiopu Andrei, Gherman Petru și Bîrzoii Victor.

Instanța de apel a mai menționat că în coroborare cu declarațiile persoanelor nominalizate mai sus, prima instanță întemeiat a reținut în calitate de probe scrise ce dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea huliganismului și violării de domiciliu:

- procesul-verbal din 28.04.2014 de sesizare despre săvârșirea infracțiunii, prin care Tabaranu Vitali a solicitat tragerea la răspundere penală a lui Șchiopu Ilie (f.d.10, vol. I);

- raportul nr. 1207 din 28.04.2014, cu privire la comunicarea telefonică din secția de internare al IMSP „Spitalul raional Rîșcani” referitor la adresarea lui Tabaranu Vitali după ajutor medical (f.d.9, vol. I);

- procesul-verbal din 28.04.2014, de cercetare la fața locului (f.d. 11-20, vol. I);

- procesul-verbal din 28.04.2014, de cercetare a automobilului de model “Opel-Astra” nr/î DB AG 102 (f.d. 22-32, vol. I);

- copia procurii din 08.11.2012, cu drept de utilizare a mijlocului de transport (f.d. 37, vol. I);

- procesul-verbal de reținere și predare la păstrare a mijlocului de transport din 28.04.2014 (f.d. 38, vol. I);

- procesul-verbal din 20.05.2014, de ridicare a pistolului de model ”PM” nr. CH4135, a.f. 1971 cu două încărcătoare, cinci cartușe și permisul de portarmă nr. 21/17284 din 16.08.2012 pe numele lui Șchiopu Ilie (f.d.41, vol. I) și cel de examinare a lui din 20.05.2014 (f.d. 49, vol. I);

- raportul de constatare medico-legală nr. 535, potrivit căruia în sângele lui Șchiopu Ilie a fost determinată o concentrație de alcool etilic în cantitate de 0,46 g/l. (f.d.85, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 120d din 18.06.2014, potrivit căruia careva date obiective despre prezența unor vătămări corporale la Șchiopu Ilie, lipsesc, prezentând diagnoza medicului neurolog: trauma cranio-cerebrală închisă fără comoție cerebrală ce nu este argumentată prin date obiective nefiind luată în considerare la aprecierea criteriului vătămarilor corporale (f.d.89-90, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 117d din 18.06.2014, potrivit căruia Tabaranu Vitali manifestă traumă cranio - cerebrală închisă cu comoție cerebrală, hemotom pe obrazul stîng și echimoză slab evidențiată, plagă contuză pe regiunea temporală stîngă, ce se califică drept vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății nu mai puțin de șase zile, dar nu mai mult de 21 zile (f.d.94-95, vol. I);

- raportul de expertiză nr. 3828, 3829 din 19.06.2014, potrivit căruia pistolul de model ”PM” cu seria și nr. CH 4135 prezentat spre examinare se referă la categoria armelor de foc cu țeavă ghintuită, scurtă, calibru 9*18 mm., cu lovitură centrală, fiind în stare de funcționare și util pentru trageri; neavând modificări în construcție, după ultima curățire ce este una necalitativă, din el nefiind efectuate trageri; glonte prezentat fiind parte componentă a cartușului de calibru 9*18 mm, cu lovitură centrală, destinat pentru efectuarea de trageri din pistoale de tip „PM”,

glonte ridicate de la fața locului și prezentat spre examinare de calibru 9*18 mm. a fost tras din pistolul de model „PM” cu seria și numărul CH 4135, calibru 9*18 mm; opt tuburi de cartuș, prezentate spre examinare, nereferindu-se la categoria de muniții, fiind parte componentă a cartușului de cal. 9*18 mm, cu lovitură centrală confecționat industrial. Opt tuburi de cartușe cu cal. 9*18 mm ridicate la fața locului și prezentate spre examinare fiind trase din pistolul de model ”PM” cu seria și numărul CH 4135, cal. 9*18 mm, pe orificiile penetrante a automobilului de model “Opel-Astra” cu n/î DB AG 102, fiind prezente urme ale împușcăturilor - depuneri de metal (cupru), care intră în componența învelișelor gloanțelor, cartușelor cal. 9*18 mm prezentate spre examinare (f.d.102-107, vol. I).

Astfel, instanța de apel a atestat că în baza probelor administrate pe caz, ce au servit obiect de cercetare judecătorească, prima instanță corect a concluzionat prezența în acțiunile inculpatului Șchiopu Ilie a elementelor celor două componente de infracțiune „huliganismul agravat”, prevăzut de art. 287 alin. (3) Cod penal și „violare de domiciliu”, prevăzută la art. 179 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a reținut că acțiunile inculpatului Șchiopu Ilie privind pătrunderea ilegală în automobilul victimei, prin retragerea cheilor din lacătul de pornire a automobilului, fără acordul acesteia, nu este altceva, decât unul din elementele laturii obiective a componenței de infracțiune, fapt ce determină corectitudinea concluziei judiciare privind condamnarea lui pe art. 179 alin. (1) Cod penal.

La fel, instanța de apel a menționat că comportamentul manifestat de Șchiopu Ilie, care a fost inițiatorul conflictului din 28.04.2014, prin înfăptuirea unor acțiuni batjocoritoare față de partea vătămată Tabaranu Vitali, aplicînd în privința lui și în prezența mai multor persoane violența fizică, manifestată prin lovituri și cea psihică manifestată prin tragerea din armă, inclusiv în direcția automobilului acestuia cu deteriorarea lui, denotă încălcarea grosolană a ordinii publice, prin neobrăzare și impunerea sa mai multor persoane, ceea ce este caracteristic componenței de huliganism agravat, acțiunile lui fiind corect calificate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a notat că afirmația inculpatului Șchiopu Ilie referitor la lipsa bazei probante, care în opinia sa i-ar demonstra incontestabil vinovăția, este una declarativă și pur formală, fiind apreciată de către instanța de apel ca un mijloc de apărare întru evitarea răspunderii și pedepsei penale. Or, în cursul judecării cauzei, de către partea acuzării, au fost prezentate probe suficiente în sprijinul învinuirii formulate, din rîndul celor nominalizate mai sus, ce dovedesc cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunilor imputate. La fel, nu a fost reținută nici versiunea acestuia cu privire la pretinsa legitimă apărare, nefiind acumulate careva probe veridice cu privire la existența unui atac real și eminent din partea părții vătămate.

Cercetând multilateral și expunând obiectiv în conținutul sentinței adoptate, probele pe care își bazează concluziile de vinovăție ale inculpatului Șchiopu Ilie, instanța de apel a stabilit că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 și 75 Cod penal, ce se referă la scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale și educare a celui vinovat, întru prevenirea comiterii de către el a faptelor penale, precum și criteriile generale de individualizare a pedepsei penale cum sunt: gravitatea și prejudicialitatea faptei comise, personalitatea inculpatului care pentru prima dată a săvârșit o infracțiune din categoria celor grave și respectiv ușoară, se caracterizează pozitiv de la locul de trai, este la o vîrstă tînă, are la întreținere doi copii minori. Respectiv pedeapsa penală stabilită inculpatului prin sentința judecătorească se încadrează în limita normelor penale, fiind una echitabilă în raport cu fapta comisă, chiar dacă acesta nu și-a recunoscut vinovăția, nemanifestând o căință sinceră pentru cele comise și nerecuperând benevol prejudiciul cauzat prin infracțiune. Însă, ținând cont de faptul că acuzatorul de stat a pledat în instanță pentru aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, sentința judecătorească nefiind contestată în latura penală.

Cu referire la apelul declarat de avocați în numele părții vătămate Tabaranu Vitali, instanța de apel a indicat că la faza urmăririi penale, Tabaranu Vitali a fost recunoscut în calitate de parte vătămată (f.d.57, vol. I), fapt ce în corespundere cu art. 221 Cod de procedură penală, i-a acordat dreptul procesual de inițiere în procesul penal a unei acțiuni civile, care a și fost realizat prin înaintarea acesteia în cadrul judecării cauzei în prima instanță, solicitându-se recuperarea atât a despăgubirilor materiale, cât și a celor de ordin moral, precum și a cheltuielilor suportate pentru asistența juridică.

Ținînd cont de prevederile art. 219, 220 Cod de procedură penală, art. 1398 alin. (1), 1423 alin. (1) Cod civil, instanța de apel a constatat posibilitatea încasării de la inculpat în beneficiul părții vătămate Tabaranu Vitali a cheltuielilor pentru serviciile de asistență juridică în sumă de 15 mii lei, confirmate prin bonul de plată de la (f.d. 2, vol. II), precum și cele legate de serviciile poștale în sumă de 33 lei, anexate la (f.d. 1, vol. II).

În ce privește respingerea cerințelor privind încasarea costului cheltuielilor legate de reparația automobilului, inclusiv și celor pentru serviciile evaluatorului, instanța de apel a susținut întru tot motivarea respingerii făcută de către prima instanță, urmînd ca în această parte să se expună instanța de drept comun în ordinea procedurii civile, or, partea vătămată Tabaranu Vitali, nici în prima instanță și nici în cea de apel, nu a prezentat probe în confirmarea faptului că poate acționa cu drept din numele proprietarului automobilului în acțiunile de recuperare a prejudiciului cauzat prin deteriorarea respectivului automobil și de a solicita încasarea acestor prejudicii în folosul său.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a conchis că este proporțională suma de 20 mii lei ca echivalent al suferințelor de ordin moral suportate de către partea

vătămată în rezultatul acțiunilor ilegale a inculpatului, ținându-se cont inclusiv și de comportamentul manifestat de ea pe parcursul realizării lor.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Șchiopu Ilie, care fără a indica nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de sub învinuirea imputată, invocând că:

- concluzia primei instanțe și a instanței de apel, precum că automobilul este domiciliul persoanei, e greșită, deoarece noțiunea dată este aplicabilă în sensul Codului de procedură penală nu și în sensul codului penal;

- în cadrul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine că inițiatorul conflictului a fost anume Tabaranu Vitali. Însăși partea vătămată a declarat că a fost lovit din motiv că îl numea pe inculpat cu cuvinte necenzurate și la lovit pe ultimul cu ușa automobilului;

- prima instanță și instanța de apel greșit au ajuns la concluzia că inițiatorul conflictului a fost recurentul;

- martorul Babără Roman a declarat instanței că în timp ce inculpatul se afla în automobilul său, Tabaranu Vitali s-a luat la ceartă cu acesta, l-a lovit pe inculpat prin geamul deschis la cap, apoi cu ușa automobilului la picior;

- faptul că Tabaranu Vitali l-a lovit cu ușa automobilului este confirmat și prin declarațiile martorului Fornea Mihaela, care a declarat că inculpatul probabil a scos arma să se apere de Tabaranu Vitali;

- martorul Mandalac Denis, a declarat în ședința de judecată că inculpatul a aplicat arma deoarece Tabaranu Vitali nu se liniștea;

- prima instanță și instanța de apel neîntemeiat a admis acțiunea civilă.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, dat fiind faptul că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală, deoarece recurentul fără a invoca temeiurile pentru declararea recursului, prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești a primei instanțe și instanței de apel, cu achitarea sa. Însă, contrar cerințelor obligatorii stipulate în art. 430 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, acesta nu a argumentat ilegalitatea hotărârii și nu a invocat în ce constă problema de drept de importanță generală abordată pe cauza în speță.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține că deși recurentul nu indică nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din textul acestuia se atestă că acesta invocă motive ce cad sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: *„hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele contestate, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Ce ține de alegațiile recurentului, precum că *„martorul Babără Roman a declarat instanței că în timp ce inculpatul se afla în automobilul său, Tabaranu Vitali s-a luat la ceartă cu acesta, l-a lovit pe inculpat prin geamul deschis la cap, apoi cu ușa automobilului la picior; faptul că Tabaranu Vitali l-a lovit cu ușa automobilului este confirmat și prin declarațiile martorului Fornea Mihaela, care a declarat că inculpatul probabil a scos arma să se apere de Tabaranu Vitali; martorul Mandalac Denis, a declarat în ședința de judecată că inculpatul a aplicat arma deoarece Tabaranu Vitali nu se liniștea”*, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că acestea reprezintă aprecierea subiectivă a probelor de recurent și nu constituie temei de recurs, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei.

Cît privește motivul invocat de recurent, ce cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că *„prima instanță și instanța de apel*

neîntemeiat a admis acțiunea civilă”, Colegiul penal atestă că este unul declarativ și nefundamentat pe careva suport factologic, or din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 117, vol. II), corect a fost admisă parțial acțiunea civilă intentată de partea vătămată, în partea prejudiciului moral, acordând ca și prima instanță o sumă echitabilă în mărime de 20000 lei, și a cheltuielilor suportate în legătură cu serviciile de asistență juridică de 15000 lei și cele a serviciilor poștale de 33 lei, suportate de către partea vătămată, or acestea au fost confirmate prin bonurile de plată anexate la dosar (f.d. 1, 2, vol. II). Totodată instanța de apel just a menținut soluția primei instanțe în partea admiterii în principiu a acțiunii civile ce ține de încasarea despăgubirilor materiale, urmând ca asupra cuantumului lor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

Prin urmare, se sublinează că instanța de recurs nu identifică nici un temei de a pune la îndoială veridicitatea și legalitatea acestor constatări a instanțelor ierarhic inferioare în latura civilă a hotărârilor.

În privința criticilor recurentului, ce cad sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, precum că *„în cadrul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine că inițiatorul conflictului a fost anume Tabaranu Vitali. Însăși partea vătămată a declarat că a fost lovit din motiv că îl numea pe inculpat cu cuvinte necenzurate și la lovit pe ultimul cu ușa automobilului; prima instanță și instanța de apel greșit au ajuns la concluzia că inițiatorul conflictului a fost el”*, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate, or din cumulul de probe examinat, rezultă că atât prima instanță cât și instanța de apel și-au bazat soluția de condamnare a inculpatului Șchiopu Ilie în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, pe un cumul de probe descris în sentința (f.d. 47-48, vol. II) și în decizia instanței de apel (f.d. 111-113, vol. II) apreciat corect din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, conform art. 101 Cod de procedură penală. Astfel, în baza acestor probe ambele instanțe au constatat just că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, aspectele respective fiind motivate detaliat în sentința primei instanțe (f.d. 49), precum și în decizia instanței de apel (f.d. 115, vol. II), motivare ce se acceptă de instanța de recurs ordinar și pentru a evita repetări inutile, Colegiul penal o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

La fel, referitor la dezacordul recurentului în privința încadrării acțiunilor inculpatului și în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, temei prevăzut de art. 427 alin.

(1) pct. 12) Cod de procedură penală, acesta invocând în acest sens că „concluzia primei instanțe și a instanței de apel, precum că automobilul este domiciliul persoanei, e greșită, deoarece noțiunea dată este aplicabilă în sensul Codului de procedură penală nu și în sensul codului penal”, Colegiul penal conchide că acest motiv reprezintă opinia subiectivă a recurentului, ce nu poate fi acceptată, or constatările ambelor instanțe în această parte sunt corecte și în corespundere cu prevederile legii penale, iar fapta acestuia de pătrundere ilegală în automobilul în care se afla partea vătămată, fără consimțământul acesteia, luând cheile din contactul de aprinde, a fost corect calificată de instanțe în baza art. 179 alin. (1) Cod penal.

În acest context, Colegiul penal notează că noțiunea de domiciliu definită în art. 6 Cod de procedură penală, are același înțeles cu noțiunea de domiciliu din art. 179 Cod penal, cuprinzând și automobilul persoanei, care în prezenta speță constituie obiectul imaterial a acestei infracțiuni. Totodată, se reține că noțiunea de domiciliu nu implică ideea că persoana trebuie să se afle anume într-un imobil, dar într-un loc (în speță-automobilul) în care persoana își desfășoară viața personală.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Șchiopu Ilie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Șchiopu Ilie Boris**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **01 decembrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin